ÎNALTA SOLIE DE PRIETENIE ŞI COLABORARE

Eveniment de remarcabilă importanţă, cu profunde semnificaţii şi, în acelaşi timp, cu largi şi din cele mai favorabile ecouri în viaţa politică internaţională, ieri a început vizita pe care preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, **NICOLAE CEAUŞESCU**, împreună cu tovarăşa **Elena Ceauşescu**, urmează să o facă în 8 ţări ale Americii Latine — Cuba, Costa Rica, Venezuela, Columbia, Ecuador, Peru, Chile şi Argentina, la invitaţia şefilor acestor state.

Înaltă solie de prietenie şi colaborare, vizita preşedintelui **NICOLAE CEAUŞESCU** va marca, fără îndoială, un moment de însemnătate istorică în evoluţia relaţiilor dintre ţara noastră şi ţările ce vor fi vizitate, o nouă expresie a politicii externe a României, care, situînd consecvent în centrul politicii sale internaţionale preocuparea pentru întărirea prieteniei şi colaborării cu ţările socialiste, militează totodată activ pentru extinderea relaţiilor sale cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială.

Politica internaţională a României, întreaga activitate desfăşurată în acest domeniu, exprimă astfel interesele fundamentale ale poporului român şi, în acelaşi timp, corespunde pe deplin cerinţelor dezvoltării mondiale contemporane, cauzei generale a progresului şi păcii.

Militînd activ şi consecvent pentru împlinirea acestor scumpe năzuinţe ale omenirii, România promovează larg o politică de solidaritate cu toate popoarele lumii, prin-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

tre care şi cele ale Americii Latine, în concordanţă cu propriile interese, cu necesităţile actuale ale epocii în care trăim. În acest context, între ţara noastră şi statele Americii Latine s-au statornicit relaţii de colaborare în multe domenii de activitate. Raporturile României cu statele latino-americane, sublinia recent tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU**, **„au un caracter reciproc avantajos, contribuind la propăşirea economică, ştiinţifică şi culturală a ţărilor noastre. Ele se înscriu, totodată, în ansamblul luptei generale împotriva imperialismului şi neocolonialismului, a oricăror forme de dominaţie şi înrobire a popoarelor"**.

Vizita tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU**, prima vizită a unui şef de stat român în ţările Americii Latine, va însemna, desigur, o nouă şi importantă contribuţie la consolidarea şi dezvoltarea acestor raporturi, în întreaga evoluţie a relaţiilor dintre România şi cele 8 state cuprinse în itinerariul călătoriei începută ieri.

Subliniind importanţa acestei vizite, preşedintele Republicii Chile, **Salvador Allende Gosseno**, declara, recent, că aceasta reprezintă **„un eveniment extraordinar, important şi semnificativ"**, iar preşedintele Republicii Argentina, **Raul Lastiri**, că **„România şi conducătorul ei se bucură de cel mai larg şi meritat prestigiu"**.

Vizita şefului statului român în toate cele 8 ţări latino-americane are un evident caracter de prietenie, de colaborare, semnificaţia sa fiind, desigur, sporită de faptul că avem comună originea latină. Ea are loc în condiţiile cînd în această parte a lumii tot mai multe state şi popoare îşi afirmă cu putere hotărîrea de a deveni stăpîne pe bogăţiile naţionale, de a-şi făuri viitorul aşa cum îl doresc, fără nici un fel de amestec din afară.

De ţările Americii Latine, România se simte legată prin aspiraţiile de libertate, pace şi progres, prin legături tradiţionale. Există, însă, numeroase posibilităţi de extindere a acestor legături, de întărire a colaborării în viitor. Vizita tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU** va prilejui, fără îndoială, identificarea acestor posibilităţi, valorificarea tuturor premiselor existente pentru ridicarea pe o treaptă superioară a relaţiilor de prietenie şi colaborare între România şi cele 8 state latino-americane, în interesul popoarelor noastre, al cauzei destinderii, păcii şi colaborării pe plan internaţional, în direcţia afirmării în lume a noilor principii de relaţii între state, principii care stau la temelia politicii externe a României socialiste.

MAI SÎNT EXACT 4 SĂPTĂMÎNI PÎNĂ LA CONFRUNTAREA DECISIVĂ DE LA LEIPZIG

MECIUL CU HERTHA ŞI IMPLICAŢIILE LUI ASUPRA ALCĂTUIRII ECHIPEI NAŢIONALE

Au mai rămas exact patru săptămîni pînă la meciul de la Leipzig, de care depinde calificarea echipei noastre reprezentative pentru viitorul turneu final al campionatului mondial.

Timpul, de la acel 1—0 din mai, de la Bucureşti, cu reprezentativa R.D.G., s-a scurt repede, parcă pe nesimţite şi, iată, am ajuns acum în săptămînile decisive ale pregătirii meciului-retur, cele în care, în mod normal, nu mai poate fi vorba de **căutări**, ci de **perfecţionări, de cîteva opţiuni definitive pentru un jucător sau altul, pentru ideea de joc**, pentru „partitura" pe care vor trebui s-o interpreteze tricolorii.

De fapt, **despre problema formaţiei nici nu credem că se mai poate vorbi în sensul larg, structura echipei impunîndu-se în ansamblul său**, ceea ce urmează să se mai decidă fiind doar titularizările pe **două, maximum trei posturi**. În acest sens pledează, de altfel, şi meciul de verificare susţinut săptămîna trecută în Berlinul Occidental cu Hertha B.S.C. şi încheiat la egalitate, 1—1, după ce gazdele au condus prin golul înscris de G. Müller în min. 32, egalarea survenind prin şutul lui Dobrin cu un sfert de oră înaintea fluierului final. **Acest meci de verificare** (cu o echipă puternică a campionatului vest-german, care peste trei zile avea să conducă cu 2—0 pe Bayern München, în joc oficial, finalmente scorul devenind 2—2) **ne-a mulţumit doar în parte**, pentru că în prima repriză selecţionabilii nu s-au comportat la nivelul aşteptărilor. Compartimentul apărării n-a inspirat destulă siguranţă, la mijlocul terenului jocul n-a avut destulă consistenţă iar în atac s-a acţionat izolat şi timid. După pauză, în schimb, graţie şi schimbărilor intervenite dar şi unui reviriment general, activitatea în teren a selecţionabililor a apărut mult ameliorată, echipa română trecînd la cîrma jocului şi jucînd mai aproape de ceea ce aşteptăm de la ea la Leipzig: **fermitate în apărare, stăpînirea mijlocului terenului, acţiuni ofensive energice, căutarea cu convingere a golului**. Ca urmare, a apărut egalitate pe tabela de marcaj şi, nu numai atît, sentimentul că echipa noastră este mai dotată, că resursele ei reale sînt superioare celor ale partenerului de verificare.

Vorbeam mai sus despre senzaţia pe care ne-a lăsat-o verificarea din Berlinul Occidental, că formula de echipă este conturată. Cu titlul de simplu comentariu, ocazionat de acest joc, ne vom referi în cîteva fraze la evoluţia „tricolorilor". În poartă, **Răducanu** s-a arătat sigur şi, efectiv, nu credem că pentru Leipzig există o soluţie mai bună. Mai mult chiar, apreciem că, faţă de specificul jocului viitorilor adversari, nu trebuie să ne mai gîndim la altă soluţie, ci doar să sperăm că... Răducanu se va pregăti în continuare — şi va juca la Leipzig — cu seriozitatea cerută. Mai puţin convingătoare a fost, împotriva Herthei, evoluţia lui **Sătmăreanu** şi iată că, duminică, în meciul de campionat de la Tg. Mureş, el a şi fost înlocuit în echipa sa de club. Vechiul nostru internaţional traversează, se pare, o perioadă mai dificilă, pe care am dori-o cît mai repede depăşită, deoarece a nu se putea conta pe el ar însemna nişte neaşteptate bătăi de cap, de ultimul moment. La fundaşii centrali n-au apărut noutăţi. **Antonescu şi Dinu** se completează. Constănţeanul joacă clasic, „cuminte", ni-l aminteşte pe sobrul Lupescu. Are plasament, atacă sigur, dublează cînd e nevoie. **Dinu** va trebui, probabil, ca la 26 septembrie să-şi mai tempereze zelul ofensiv, pentru că miercurea trecută s-a aventurat prea des în atac, fiind jucătorul care a tras cel mai mult la poartă (7 şuturi de la distanţă !). Pentru postul de fundaş stînga, deducem — din faptul că n-a făcut nici o schimbare — că Valentin Stănescu s-a oprit la **Velea, iar** judeţeanul după randamentul dat de craioveanu apreciem că alte încercări de-acum înainte nu-şi mai au rostul.

IORDĂNESCU

ANTONESCU

Alcătuirea liniei de mijloc ridică o problemă, legată de forma lui **Radu Nunweiller**. Pe Stadionul Olimpic vest-berlinez, el n-a excelat, s-a pierdut chiar într-un anonimat neobişnuit pentru un fotbalist de asemenea înaltă clasă. Va miza, totuşi. Valentin Stănescu pe cunoscuta mobilizare a dinamovistului în meciurile internaţionale, pe creşterea formei lui sportive, a dispoziţiei sale de joc şi deci pe clasica linie **Dumitru — Nunweiller** ? Sau îl va prefera pe **Beldeanu**, a cărui introducere după pauză, contra lui Hertha B.S.C. a adus un plus de dinamism jocului echipei noastre? Săptămînile rămase vor lămuri chestiunea. Ni se pare însă că în luarea unei decizii va cîntări greu — dincolo de forma celor doi — şi optica generală în abordarea meciului, pentru că una se poate aştepta de la **Radu Nunweiller**, alta de la **Beldeanu**, în economia de ansamblu a echipei.

Dacă pentru **Dobrin** nu se ridică probleme, dacă pentru postul de vîrf de atac, pe care miercuri **Dudu Georgescu** nu l-a putut „acoperi" deplin convingător, există soluţia refacerii lui **Dumitrache**, în schimb pentru extreme se mai poate încă discuta. **Troi**, de exemplu, n-a făcut un meci prea bun, echipa a mers mai bine cu **Ţarălungă** pe dreapta şi **Iordănescu** pe stînga. Iată însă că duminică, la Braşov, cuplul **Dobrin—Troi** a adus argumente pentru menţinerea sa în naţională. Repriza bună făcută, după o lungă inactivitate, de **Iordănescu** (mai bună tehnicitate, plus de legătură a jocului şi de consistenţă combinativă), pledează pentru prezenţa lui în teren la Leipzig, bineînţeles în condiţiile creşterii formei sale sportive în grad corespunzător.

După cum se vede, probleme reale de compoziţie a echipei se pun pentru 2—3 posturi cel mult, vizează 4—5 jucători. Timpul rămas nu este prea lung, dar pentru elucidarea semnelor de întrebare, pentru adoptarea unei soluţii sau a alteia, mai avem şi **meciul de verificare de miercurea viitoare din Iugoslavia**. Adversarul echipei noastre în verificarea de la 5 septembrie va fi cunoscut probabil joi sau cel mai tîrziu vineri, desemnarea sa fiind în funcţie de rezultatele etapei de „Cupa Iugoslaviei" de azi. Dacă nu va fi Voivodina din Novi Sad (cum se anunţase), va fi în orice caz o divizionară A din Belgrad.

Vor urma apoi două etape din campionat, cele din 9 şi 15 septembrie (care sperăm să nu ne aducă surprize neplăcute), apoi etapa întîi a cupelor europene intercluburi şi... deplasarea la Leipzig.

Ajunşi la acest punct, trebuie să atragem atenţia asupra unei chestiuni deloc minore : **întoarcerea echipelor noastre şi deci a selecţionabililor de la meciurile în deplasare de la 19 septembrie**. La Dinamo, F. C. Argeş şi „U" Craiova sînt opt susceptibili tricolori. Ei vor juca deci în competiţiile respective cu 4—5 zile înainte ca echipa naţională să efectueze deplasarea la Leipzig. Revenirea lor trebuie să se efectueze fără tergiversări, **lotul naţional trebuie să fie împreună cît mai rapid cu putinţă**. E vorba nu numai de **refacerea fizică** ci şi de **realizarea sudurii de colectiv, de pregătirea psihologică optimă**, atît de necesară înaintea unei confruntări de proporţiile şi importanţa celei de la 26 septembrie.

Radu URZICEANU

SUBLINIERI

ANTRENORI ŞI JUCĂTORI

Recentul start al campionatului naţional de fotbal, apropiatele starturi în cupele europene, precum şi meciul cu echipa R.D. Germane conferă acestei perioade un caracter de campanie, în care problemele fotbalului sînt legate în primul rînd de date şi obiective imediate. În aceste rînduri, fie-ne permisă o abatere de la regimul strict al actualităţii, pentru a pune în temă două probleme de generalitate.

Prima se referă la antrenori. În ultimul timp, în lumea antrenorilor s-a produs o adevărată efervescenţă, schimbările rapide şi neaşteptate fiind aproape în ordinea lucrurilor. Aceste schimbări, care au la bază, de cele mai multe ori, nerăbdarea conducerilor cluburilor şi speranţa că schimbarea singură ar putea modifica cursul evenimentelor, eludează, în general, perspectiva, preferînd satisfacerea clipei care trece.

Martori ai acestui fenomen, am omis, din păcate, că în ultima vreme se constată o surprinzătoare trecere în rezervă a unor antrenori care ar mai avea multe de făcut în viaţa cluburilor noastre, cluburi care nu strălucesc printr-o asistenţă tehnică deosebită. E de-a dreptul uimitor faptul că multe din echipele noastre fruntaşe trec nepăsătoare pe lîngă o realitate obiectivă. Aşa se face că antrenori de talia lui Nicolae Dumitrescu, Angelo Niculescu, Bazil Marian şi alţii sînt practic scoşi din circuitul **lucrativ** al fotbalului. Lista acestora poate fi continuată. Tiberiu Bone este, potenţial, mai mult decît antrenorul unei echipe recent promovate în Divizia B, Ştefan Onisie este mai mult decît un antrenor la care „U" Cluj a renunţat din motive discutabile. Despre Constantin Teaşcă, de asemenea, nu mai e cazul să amintim că locul lui nu este nici pe departe pe tuşă.

Am recurs la această punere în temă pentru a da de gîndit tuturor celor care, în focul elanurilor, preferă soluţiile de expedient unor soluţii mai durabile.

O a doua problemă a **Sublinierilor** este legată de lumea întotdeauna dinamică a jucătorilor. La startul acestui campionat s-au operat rocade complicate, adevărate permutări matematice pentru fixarea unora dintre jucătorii fruntaşi sau mai puţin fruntaşi. Dar, ceea ce vrem să menţionăm în aceste rînduri nu este această circulaţie normală. Este vorba de neglijarea unor jucători peste care se aplică şablonul nu întotdeauna riguros al vîrstei sau al profilului dat. În ultima vreme, loturile prime ale ţării şi-au fixat în general oamenii. Fără îndoială că un lot ca acela pentru meciul cu R.D. Germană nu mai poate comporta modificări **esenţiale**, dat fiind că sîntem la capătul unor experienţe **greu de reluat**. Dar, în perspectiva fotbalului nostru, care îşi va continua marşul indiferent de rezultatul apropiatului meci decisiv, e nevoie de o distribuire a atenţiei şi spre promovarea sau, cel puţin, verificarea unor jucători astăzi neluaţi în consideraţie. În ultimul timp, paralel cu promovarea masivă a tineretului, se constată — poate ca o reacţie la acest fenomen — setea de revanşă a unora dintre jucătorii aflaţi cîndva la un pas de lot. Iată, de pildă, unul dintre jucătorii peste care s-a trecut destul de uşor, în repetate rînduri, este Tănase de la F.C. Constanţa. În aceeaşi situaţie se află şi tînărul Caniaro (despre care am auzit, totuşi, că a fost chemat în ultimă instanţă). În aceeaşi situaţie mai sînt şi alţii, care, — cazurile Domide, Broşovschi, Oblemenco etc. au devenit clasice — indiferent de vîrstă, mai pot reprezenta o forţă în elita fotbalului nostru. S-a spus în repetate rînduri că fotbalul românesc are nevoie de un lot B, pentru întreţinerea elanului necesar jucătorilor strînşi în menghina formată pe de o parte de lotul A şi, pe de altă parte, de lotul de tineret, în care, vrînd nevrînd, valoarea este augumentată de coeficientul vîrstei.

Sublinierile de astăzi nu sînt decît o invitaţie la adresa celor datori să mediteze asupra acestor probleme esenţiale, negrevate de programul internaţional.

I. CH.